

Prøvetilsyn eller Fængselsstraf.

Oversigt over Brugen og Betydningen af Probationssystemet i Amerika.

Af fhv. Vicekonsul i New York, Fuldmægtig i Udenrigsministeriet
L. TH. ARNSKOV.

Ved en af Kriminalretterne i New York blev tre unge Danske tiltalte for et natligt Indbrudstyveri, hvorved der var stjaalet Varer til en Værdi af ca. 50 Dollars. Mens de sad i Varetægtsarrest, anmodede de det danske Generalkonsulat om Bistand i Sagen, og som Repræsentant for Konsulatet havde jeg Lejlighed til at tale med dem i Arresten. De erkendte alle tre, at de havde begaaet Tyveriet. Det var sket paa en Restauration, hvor den ene af dem var ansat, og gennem ham havde de forskaffet sig Nøglerne til Huset. Som deres Undskyldning anførte de, at de to af dem var arbejdsløse, og at det hele var et Udslag af Fortvivlelse og Ungdommelighed.

For Nævningeretten gentog de Sigtede deres Tilstaaelse, og de fik en betinget Dom paa nogle Maaneders Fængsel, idet de fritoges for Fængselsstraffen mod at blive stillet under Prøvetilsyn. Ved Dommens Afsigelse holdt Dommeren følgende lille Tale til Forklaring af Dommens Betydning:

»Unge Mænd! I er komne her til Landet som fremmede og er begyndte paa en forkert Maade. Jeg vil give Jer en ny Chance til at tage fat igen paa den rigtige Maade. Derfor bliver I nu ikke sat i Fængsel, men stillet under Prøvetilsyn, og hvis I skikker Jer vel, saa skal den lille Ungdomsubesindighed ikke komme Jer til Skade her i Landet«.

Var denne Sag paatalt i Danmark, de Tiltaltes Hjemland, kunde den ikke have været afgjort ved en betinget Dom. Straffeloven af 1866 § 229 foreskriver »Strafarbejde indtil 8 Aar« for første Gang begaaet Indbrudstyveri. Forbedringshus i 8 Maaneder var den mindste Straf, der kunde idømmes.

Dette lille Tilfælde fra det praktiske Liv viser en Forskel paa dansk og amerikansk kriminel Retspleje, og det viser tillige, hvad der er Kærnepunktet i det saakaldte Probationssystem, som er en af de mest interessante og betydningsfulde Nyordninger indenfor den moderne kriminelle Retspleje i Amerika, og da det danske Straffesystem netop nu staar overfor en Revision, er der Grund til at undersøge, hvilke Resultater der er opnaaet, mens Probationssystemet har været i almindelig Brug i de amerikanske Stater.

Probation eller Provetilsyn, der i den første Forsøgsperiode ofte var et Stridens Tegn blandt amerikanske Kriminalister, beundret af dets Talsmænd og forbandet af dets Modstandere, er nu naaet til et Stadium, hvor der i flere Henseender har dannet sig en offentlig Mening om Systemets Brug, og der er indvundet Erfaringer, som er af Interesse overalt, hvor Spørgsmaal om Samfundets Reaktion overfor Kriminaliteten er under Debat. Det amerikanske System har da ogsaa gentagne Gange været Genstand for Opmærksomhed fra europæiske Kriminalisters Side, og dets Brug og Betydning har ofte været undersøgt og diskuteret i Kommissioner og i Litteraturen og paa Kongresser og Møder.

Hvad der skal forstaas ved Probation, er ofte noget uklart, fordi Systemet i den offentlige Debat undertiden sammenblandes med betingede Straffedomme (suspended sentence) og Løsladelse paa Æresord (parole), som sammen med de ubestemte Straffedomme hører til de Forhold, der i særlig Grad har præget den kriminalistiske Debat i Amerika i den seneste Tid.

I et interessant Værk — »Penology in the United Sta-

tes« — bemærker den amerikanske Kriminalist *Louis N. Robinson*, at Probation og Parole for saa vidt er beslægtede, som begge bygger paa Teorien om, at Straffen skal være individualiserende og bestemmes efter Forbryderen og ikke efter Forbrydelsen, og begge Systemer angaar Forbryderen udenfor Fængslet, og deres Gennemførelse afhænger af Tilsyn og venskabelig Kontrol. Men Forskellen er, at der tales om Parole, naar Forbryderen løslades paa Æresord efter at have været underkastet Fængselsstraf, og om Probation, naar Forbryderen umiddelbart efter Sagens Behandling overgives til Tilsyn og Kontrol uden Anvendelse af Fængselsstraf, men paa visse af Retten bestemte Vilkaar, der oftest, men ikke altid, behøver at være fastsatte i en betinget Dom. Det karakteristiske for Probation er Tilsynet, og kun hvis der er knyttet Tilsyn til den betingede Dom, kan der tales om Probation. En betinget Dom uden Tilsyn er derfor ikke Probation, og en saadan Ordning bruges nu næppe meget i Amerika, efter at Prøvetilsynet er blevet indført i de fleste af de amerikanske Stater.

En nærmere Bestemmelse af, hvad der rettelig forstaas ved Prøvetilsyn, findes i en Betænkning, der under Titlen »Methods of Supervising Persons on Probation« blev afgivet i 1918 og optrykt i 1922 fra en Kommission, der var udnævnt af den faste Prøvetilsynskommission i New York Stat for at overveje de forskellige Metoder for Tilsyn med Personer paa Probation. Betænkningen siger (S. 3), at »Probation kan defineres som et System, der i dertil egnede Tilfælde anvendes af Retterne for at disciplinere og forbedre voksne eller unge Forbryderes Opførsel uden Indespærring i en Anstalt ved at løslade dem paa Betingelse under autoriativt hjælpsomt Tilsyn af en offentlig udnævnt Person, kaldet Tilsynsværge eller Tilsynsbetjent (Probation officer)«.

Den første Stat i Amerika, som indførte Prøvetilsynet, var Massachusetts, til at begynde med kun ved en enkelt Domstol i Boston. Det skete ved en Lov af 26. April 1878,

der autoriserede Borgmesteren i Boston til at udnævne en Tilsynsværge i kriminelle Sager for Suffolk County. I 1891 blev Systemet udvidet til hele Staten Massachusetts, og her var det i Virksomhed i en Række Aar, før det indførtes i andre Stater.

Det ny og det, som gør Massachusetts til Pioneerstaten for Prøvetilsynet, var Udnævnelsen af lønnede Bestillingsmænd til Overtagelse af Tilsynet. Thi før 1878 var der flere Steder gennemført Foranstaltninger, hvorefter der ved ulønnede og frivillige Medhjælpere eller private Foreninger praktiseredes en Tilsynsordning svarende til Prøvetilsynet. Men en saadan frivillig Ordning anses ikke for Prøvetilsyn i egentlig Forstand.

I over 20 Aar var Systemet i Brug i Massachusetts, før det gennemførtes i andre Stater, i 1899 i Rhode Island og derefter i New Jersey, Illinois, Minnesota, Vermont, New York o. s. v. Den 1. Januar 1923 var Systemet saa vidt udbredt, at af de 48 Stater var der i Følge sidste Aarsberetning fra »The National Probation Association« (»Probation and the Prevention of Delinquency«, udgivet 1924, i det følgende citeret som »Aarsberetning 1924«), kun en enkelt Stat, Wyoming, som paa det nævnte Tidspunkt ikke havde indført Prøvetilsyn for unge Forbrydere, og kun i 12 Stater var der endnu ikke indført Prøvetilsyn for Voksne (Aarsberetning 1924 pag. 256).

Det vil saaledes ses, at der før Aarhundredskiftet kun var sket en Begyndelse, og at hele Udviklingen af Prøvetilsynet udenfor en enkelt Stat er foregaaet i dette Aarhundrede. Særlig i det sidste Decennium har der været stor Fremgang for Probation, og Systemet kan nu siges at være almindelig antaget i de Forenede Stater.

Da Prøvetilsynet imidlertid føres ud i Livet gennem de enkelte Staters Love, er Reglerne forskellige i de forskellige Stater, og navnlig i de første Aar var der yderligere ofte i den samme Stat ligesaa mange Metoder, som der var Retter. Først i de senere Aar efter Indførelsen af centrale Til-

synskommissioner, hvis Opgave det bl. a. er at fremme En-
artethed og udveksle Erfaringer med Hensyn til Provetilsynet,
er Udviklingen naaet saa vidt, at der er opnaaet Re-
sultater af Betydning.

Som Monsterordninger for Provetilsynet i de nordame-
rikanske Stater anfores stadig Lovene for Massachusetts,
der er den ældste, og for New York Stat, som har det mest
udviklede System. I begge Stater — ligesom forøvrigt i
mange andre Stater — har Systemets Indførelse betydet en
meget væsentlig Nedgang i Fængselsbefolkningen, og dets
Benyttelse har i mange Henseender medført saa store Go-
der, at det kan siges, at »Systemet har en stigende Popula-
ritet« (Robinson, Penology p. 198).

I Massachusetts har Domstolene ubegrænset Ad-
gang til at give Provefrihed i Stedet for Fængselsstraf. Det
kan ske for enhver Forbrydelse, for blotte Politiforseelser
og for simpelt Tyveri saavel som for Bankrøveri og for
Mord o. s. v., og i Praksis benyttes Systemet saa meget, at
det er indgaaet som et fast Led i den kriminelle Retspleje.
»Man kunde ligesaa godt fratage Retten Domsmyndigheden
som fjerne Bemyndigelsen til at tilstaa Provefrihed«, udtalte
en amerikansk Dommer ved en Fængselskonference i Efter-
aaret 1923 (Aarsberetning 1924 p. 242), og han oplyste, at
i Massachusetts, der har en Befolkning paa ca. 3,8 Millioner
Mennesker, havde der i det Aar, der endte 30. September
1922, været 104,649 kriminelle Sager, hvori der — efter at
Forbryderen var overbevist om sin Skyld — var disponeret
paa følgende 4 Maader: 1) I 28,177 Tilfælde eller 26,9 pCt.
var der anordnet Provetilsyn, 2) 7,059 eller 6,7 pCt. var
idømt Fængselsstraf, 3) 35,555 eller 34 pCt. var idømt Bø-
der, og af dem var 2,079 hensat til Afsoning, og 4) 33,858
Sager eller 32,4 pCt. var sluttet uden Tiltale. Denne Statistik
— tilføjes der — er typisk og ikke særegen for 1922, idet
andre foregaaende Aar udviser omtrent de samme Forholds-
tal. Af 1000 Sager kan det saaledes regnes, at der gennem-

snitligt i 269 anordnes Prøvetilsyn, i 67 Fængsel, i 340 Boder, og 324 sluttes uden Tiltale.

I Henseende til de opnaaede Resultater af Prøvetilsynet kan det for Massachusetts regnes, at 80 pCt. fuldender Prøvetiden med godt Udfald (Aarsberetning 1924 p. 28), og til Illustration af Brugen af Prøvetilsyn sammenlignet med Fængsel bemærkes, at der i September 1923 i samtlige Straffeanstalter hensad ca. 3000 Personer, mens 16—17,000 var under Tilsyn af kriminelle Tilsynsværger knyttede til de forskellige Retter (Aarsberetning 1924 p. 249).

Denne Udvikling er væsentlig Resultatet af de sidste 25 Aars Brug af Systemet. Thi skønt det er 46 Aar siden, den første Tilsynsværge blev udnævnt i Boston, har der kun i 26 Aar været indført faste kriminelle Tilsynsværger ved alle Retterne.

Til Oplysning om den almindelige Virkning af Systemet i Massachusetts anførtes det paa Kongressen 1923, at i de sidste 20 Aar var Fangetallet i Straffeanstalterne gaaet ned fra 9000 til 3000, skønt Befolkningen samtidig var steget med ca. 1 Million Mennesker, og det tilføjedes: »Vi har lukket mange af vore Anstalter paa Grund af Brugen af Prøvetilsyn og Løsladelse paa Æresord, og der er ca. et halvt Dusin fuldtud gode Straffeanstalter ledige for Tiden. Dette medfører store finansielle Besparelser og yder god statistisk Støtte for Systemet, og det er yderligere meget opmuntrende, at denne Fremgangsmaade sparer Samfundet Mennesker af Værdi i Stedet for at have dem i en Straffeanstalt paa Samfundets Bekostning.« (Aarsberetning 1924 p. 251, Udtalelse af et Medlem af Prøvetilsynskommission for Massachusetts).

I de fleste Stater er der imidlertid ikke den ubegrænsede Adgang til Benyttelse af Prøvetilsyn, som Loven for Massachusetts hjemler. Som oftest er Prøvetilsyn begrænset til visse Klasser af Forbrydelser og visse Klasser af Forbrydere. Dette gælder saaledes i New York Stat, hvis

Ordning af Prøvetilsynet anses for at være den, der er bedst udviklet og organiseret.

Den første Probationlov i New York Stat blev vedtaget i 1901. I Begyndelsen var den dog kun anvendelig i Byerne, men i Løbet af 4 Aar ændredes den saaledes, at den kunde anvendes i alle Dele af Staten og baade for Børn under 16 Aar og Personer over denne Alder.

Prøvetilsyn i Stedet for Fængselsstraf kan Retten i Følge Straffelovens § 2188 ikende Voksne for enhver Forbrydelse, der ikke straffes med Døden eller Livsfængsel, og i ethvert Tilfælde af Børneforbrydelser (Forbrydelser begaaet af Personer under 16 Aar). Hvad enten det gælder første Gangs Forbrydelser eller Gentagelsestilfælde, kan Retten enten udsætte Dommen eller afsige Dommen, men udsætte Fuldbrydelsen. Prøvetidens Længde og Vilkaarene skal i begge Tilfælde fastsættes nøjagtigt.

I Børnesager maa Prøvetiden ikke overskride det fyldte 18. Aar, og overfor voksne Personer maa den ikke overskride 2 Aar for Forseelser (misdemeanours) og 5 Aar for egentlige Forbrydelser (felonies) (Kriminallovens § 11— a—4).

Til Bestemmelse af Vilkaarene for Prøvetiden er der i Kriminalloven en Række detaillerede Regler, der giver et interessant Indblik i hele Systemets Virkemaade og tillige indeholder Forklaringen paa, at det i Referater af amerikanske Retssager f. Eks. kan hedde, at en Tiltalt er »blevet dømt til at søge Kirken regelmæssigt i et halvt Aar« — nemlig som Vilkaar for Prøvetilsynet.

Vilkaarene for Prøvetilsynet kan Retten bestemme efter et frit Skøn, og de kan i Følge Kriminallovens § 11— a—4 bl. a. indeholde eet eller flere af følgende Punkter til Iagttagelse af den, der sættes under Tilsyn:

- 1) at han ikke maa hengive sig til ulovlige, uordentlige, skadelige eller slette Vaner;
- 2) at han skal undgaa Steder eller Personer af berygtet eller slet Karakter;

- 3) at han efter Rettens eller Tilsynsværgens Anvisning skal afgive Indberetninger om sin Færd og Opførsel;
- 4) at han skal tillade Tilsynet paa passende Maade at aflægge ham Besøg paa hans Bolig eller andetsteds;
- 5) at han skal besvare enhver rimelig Forespørgsel fra Tilsynet om hans Opførsel og Forhold;
- 6) at skolesøgende Børn besøger Skolen regelmæssigt;
- 7) at der vises Flid og Arbejdsomhed;
- 8) at der tages Ophold paa et bestemt Sted;
- 9) at paagældende for en vis Periode afholder sig fra Drikkeri, hvis dette har bidraget til Forbrydelsen;
- 10) at mulig idømt Bøde betales straks eller i Afdrag;
- 11) at der betales Erstatning for Skade og Tab forvoldt ved Forbrydelsen;
- 12) at Hustru og Børn underholdes.

(Jfr. tillige »Manual of Probation Work«, New York 1922, by Edwin J. Cooley, Chief Probation Officer, p. 55).

Tilsynet skal drage Omsorg for, at Overholdelsen af disse Vilkaar gennemføres. Hvis Vilkaarene krænkes, kan Retten modificere baade Tid og Betingelser. Der kan udstedes Arrestordre til enhver Tid under Provetiden, og naar Forbryderen fremstilles, kan Dommeren, dersom Dommen har været udsat, afsige enhver Dom og idomme enhver Frihedsberovelse, som oprindelig kunde have været idømt i Stedet for Provetilsyn, og dersom Straffen har været ikendt, men blot Fuldbyrdelsen udsat helt eller delvis, kan Dommeren tilbagekalde Udsættelsesordren og beordre Dommen fuldbyrdet helt eller for den Del, der eventuelt er tilbage. Hvis den, for hvem der er anordnet Provetilsyn, unddrager sig Tilsynet eller uden videre flytter fra Retskredsen, kan den Tid, han er borte eller forsvunden fra Retskredsen, lægges til den oprindelige Provetid.

I Kriminalproceduren gives der en Række Bestemmelser om de kriminelle Tilsynsværgers Rettigheder og Pligter med Hensyn til Tilsynet, Aflæggelse af Besøg og Modtagelse af Rapporter etc., og de forskellige Kriminalforeninger og Statsorganer, som er interesseret i Emnet, har formuleret bestemte Regler for den Maade, hvorpaa hele Systemet skal

praktiseres. For New York City er der saaledes i 1922 udgivet den foran anførte udførlige »Haandbog i Prøvetilsynsarbejdet« til Vejledning for Systemets Benyttelse i New York.

Indførelsen af Prøvetilsynet i Lovgivningen i de forskellige Stater var dog selvfølgelig ikke ensbetydende med, at det straks praktiseredes overalt. Da dets Anvendelse, som Tilfældet er i New York Stat, efter Loven udøves af Dommerne efter et frit Skøn, var Situationen i de første Aar saaledes, at nogle Retter brugte det, andre ikke, og nogle Steder gik det godt, andre Steder daarligt, og brugbar Statistik til Bedømmelse af Systemets Virksomhed fandtes heller ikke de første Aar.

For at skabe Grundlag for en bedre Ordning blev der derfor i 1905 af New York Stat nedsat en Kommission om Sagen, og efter denne Kommissions Forslag oprettedes i 1907 en permanent Prøvetilsynskommission, der fik til Opgave at føre Tilsyn med Prøvetilsynets Gennemførelse i hele Staten, forbedre og udvide Systemet, offentliggøre Oplysninger derom og i det hele virke som et »clearing house« for New York Stat paa samme Maade, som »The National Probation Association« gør for hele Unionen.

Siden Oprettelsen af denne faste Kommission har der for New York Stat været ført en nøjagtig Statistik over Systemets Brug, og i Anledning af, at »The American Bar Association« gennem en særlig »Law Enforcement Committee«, nedsat paa et Møde i Cincinnati i September 1921, havde udtalt Tvivl om, hvor vidt Probationssystemet blev administreret paa den rette Maade, afgav Statens Prøvetilsynskommission for New York i 1922 en Oversigt over Udviklingen og Brugen af Prøvetilsyn fra 1. Oktober 1907 til 30. September 1921. Beretningen — offentliggjort under Titlen »Probation in New York State« — omfatter saaledes 14 Aar, og den gaar fra den Tid, den første Tilsynskommission blev oprettet, til 1921, da den saakaldte Forbrydelsesbølge kulminerede.

En saadan Forbrydelsesbølge — crime wave — dukker op med visse Mellemrum i Amerika, og da der i Aarene efter Verdenskrigen i mange Kredse var en vis Mangel paa Respekt for Retsordenen, opstod der en Uro, som udviklede sig til en af de sædvanlige Forbryderepidemier, og i Aarene 1921 gik der ikke en Dag, uden at Bladene bragte rystende Meddelelser om Mord og Bankrøverier og andre grove Forbrydelser, ofte foretagne ved højlys Dag i Bil og med Maske og Revolver og »hands up« efter de bedste Mønstre.

Den omtalte Betænkning, der er ledsaget af en Række Udtalelser af Dommere, som har haft Lejlighed til at arbejde praktisk med Probationssystemet, blev saaledes udarbejdet og afgivet paa den Tid, hvor den offentlige Mening og ikke mindst Kriminalisterne var optaget af hele Spørgsmaalet om Behandlingen af Forbryderne. Baade Kommissionens Bemærkninger og det statistiske Materiale og Udtalelserne fra Dommerne indeholder mange interessante Enkeltheder, og det fremgaar deraf, at Systemet er meget brugt i New York Stat. og at der i flere Henseender er opnaaet betydelige Resultater.

For det hele Tidsrum af 14 Aar (1. Oktbr. 1907—30. Septbr. 1921) blev ialt 233,000 Personer sat under Prøvetilsyn, nemlig 72,003 eller 30,9 pCt. Børn under 16 Aar (61,301 Drengene, 10,702 Piger) og 161,097 eller 69,1 pCt. Voksne (137,968 Mænd og 23,129 Kvinder). I det første fulde Aar, som Statistiken omfatter (1908), var det samlede Tal 8,762. I 1914 blev 18,549 sat paa Prøvetilsyn, i 1919 var Tallet steget til 22,846, og deromkring har det holdt sig de sidste Aar.

Medens der stadig var en Stigning fra 1908 til 1919, var der derefter en Nedgang fra 22,846 i sidstnævnte Aar til 19,637 i 1920, den første Nedgang i 10 Aar. Den i 1923 udgivne Aarsberetning fra New York Stats faste Tilsynskommission (Legislative Document Nr. 15, 244 Sider) bemærker (S. 30), at denne Nedgang kan skyldes Nedgang i Anholdelserne, væsentlig paa Grund af Forbudets Indførelse. For

1921 er der imidlertid atter Opgang i Tallet paa Voksne, der sættes under Prøvetilsyn. Dette skyldes (Aarsberetning 1923 S. 31) først og fremmest stigende Brug af Systemet som korrektivt socialt Middel overfor Forbrydere. Samtidig er nemlig Fængselsbefolkningen aflagende og er gaaet ned siden 1917. Kun i 1921 var der en Opgang, uden Tvivl paa Grund af Forbrydelsesbølgen og Agitationen for haardere Straffe (nævnte Aarsberetning 1923 p. 31).

Beretningerne giver ogsaa en Oversigt over Tallet paa dem, der var under Prøvetilsyn ved Slutningen af hvert Aar, og paa dette Punkt har der været en Stigning fra 2,378 den 31. Decbr. 1908 til 19,027 den 31. December 1922. Stigningen har været noget større end Stigningen af det Antal, der hvert Aar er sat under Prøvetilsyn. Dette skyldes, at Udviklingen er gaaet i Retning af at bruge længere Provetperioder. De ganske korte Perioder har ikke vist sig virkningsfulde. Perioden maa være saa lang, at der er Mulighed for at forandre de Vaner, som har ført til Forbrydelsen.

Den tiltagende Brug af Prøvetilsynet hidrører fra, at der er to Hovedtyper af Sager, hvori Domstolene ved mindre Forbrydelser i stigende Grad anvender Prøvetilsyn i Stedet for Anstaltsbehandling eller Fængsel, nemlig Familiesager og Borneforbrydelser. Det er i disse Familiesager, at Prøvetilsynet i de senere Aar navnlig har haft Betydning, og med Hensyn herpaa er der dannet særlige Retter til Behandling af disse Sager (»Courts of domestic relations«, »Family courts«), og de kriminelle Tilsynsværger er blevet kaldt »Læger for huslige Vanskeligheder«.

Af de 161,097 voksne Personer, som i de 14 Aar blev sat paa Prøvetilsyn, var 146,316 eller ca. 91 pCt. skyldige i Forseelser eller mindre Forbrydelser (misdemeanors), og af disse 146,316 henhørte 42,640 eller 29 pCt. til Underholdsager (Non-support): Sager imod Personer, der er tiltalt for ikke at have underholdt deres Familie eller for helt at have forladt den. Det hævdes, at Prøvetilsynsordningen har været et stort Gode i disse Sager. Gennem Til-

synet er der klaret mange Vanskeligheder og bilagt mange Stridigheder, og det er ofte lykkedes at faa en Forsorger til at arbejde og drage Omsorg for Børnene. Før Provetsynet kom i Brug i Underholdssager, blev forsømmelige eller rømte Ægtemænd og Fædre satte i Fængsel, og Familien led Nød eller maatte ty til Velgørenhed. Nu bliver der gennem Tilsynet draget Omsorg for, at Forsorgeren faar fast Arbejde, saa han kan underholde sin Familie.

Den stigende Anvendelse af Provetsynet i Underholdssagerne fremgaar af følgende Data for de enkelte Aar fra Statistiken over de 146,316 Sager (i 14 Aar) angaaende mindre Forbrydelser: I 1908 blev 679 eller 10,6 pCt. af samtlige tiltalte voksne sat paa Provetsyn i Underholdssager; 1909: 873 eller 15,1 pCt.; 1910: 1189 eller 21,3 pCt.; 1916: 3773 eller 29,5 pCt.; 1921: 6336 eller 44,8 pCt. og i 1922 (sidste Beretningsaar) 6539 eller 46,6 pCt.

Foruden at have Opsyn med den forsømmelige Forsorger virker Tilsynet tillige som et Inkasso-Bureau for Inddrivning af Underholdsbidrag, Boder og Erstatninger. Dette var oprindeligt ikke tilsigtet. Men det viste sig hurtigt, at det i mange Tilfælde frembød store Fordele, at Retten gennem Tilsynet søgte at inddrive disse Beløb. I det første Aar, da denne Inkassationsvirksomhed i Underholdssager begyndte (1909), blev kun et Beløb af \$ 14,993.66 (= 14,993 Dollars 66 Cents) udbetalt Familier gennem Provetsynet. Men Beløbene steg stærkt efterhaanden, hvilket følgende Data viser: 1910: \$ 40,378.30; 1915: \$ 102,988.85; 1920: \$ 1,432,631.93; 1921: \$ 1,669,604.90; 1922: \$ 1,801,172.98. Af det sidstnævnte Beløb faldt \$ 1,518,139.81 alene paa New York City og \$ 56,833.55 paa Buffalo City Court, medens Resten indsamledes i Smaabeløb forskellige Steder i Staten.

Den anden Hovedtype af Sager, hvori Provetsyn anvendes meget, er Børneforbrydelser (72,003 eller 30,9 pCt. af 233,100 i de 14 Aar). Efter Verdenskrigen er Arrestation i Børnesager gaaet meget af Brug, og efterhaan-

den som Børnedomstolene («Children's courts») bliver indført, menes Børnearrestationer at ville gaa ned til et rent Minimum, og i Stedet vil man anvende Provetilsyn i disse Sager, hvor det foruden almindelige Smaaforseelser navnlig drejer sig om Vanartethed og Uregerlighed samt Skulkeri og Vanrøgt fra Forældre og Værgers Side.

Ved Anvendelsen af Provetilsynet i Stedet for Fængsel tages der imidlertid ikke blot Hensyn til de forskellige Forbrydertyper, men ogsaa til de forskellige Arter af Forbrydelser, og i New York Stat, hvor Provetilsyn ikke kan gives til voksne Personer, naar det drejer sig om Forbrydelser, der kan medføre Døden eller Livsfængsel, bruges det i det hele kun lidt ved de egentlige grovere Forbrydelser (felonies) og da væsentlig ved første Gangs Forbrydere.

Af de 161,097 voksne Personer, der i de 14 Aar blev sat under Provetilsyn, var — som allerede anført — de 146,316 eller ca. 91 pCt. skyldige i Forseelser eller mindre Overtrædelser (simpelt Tyveri, Uorden, Politiforseelser o. s. v.) og kun 14,781 eller ca. 9 pCt. havde begaaet de grovere Forbrydelser (Overfald, Indbrud, Falsk, groft Tyveri o. s. v.). Det største Antal, som i de 14 Aar er sat paa Provetilsyn for grovere Forbrydelser, er 1544 eller 9,8 pCt. i 1922.

Hvorledes er nu de Resultater, der er opnaaet ved Provetilsynet? Hvor mange er blevet forbedrede, og hvor mange har det været nødvendigt at genarrestere og give Fængselsstraf? Herom oplyser Statistiken for de 14 Aar, at i Børnesager er 81,7 pCt. endt med, at Tilsynet er blevet hævet »med Forbedring« (endelig og positiv Forbedring med Hensyn til Karakter og Livsforhold er konstateret), for 4 pCt. blev Tilsynet hævet uden Forbedring, 13,7 pCt. blev genarresteret og sendte til Opdragelsesanstalt, medens 0,6 pCt. blev borte for Tilsynet. For de Voksne var Resultaterne følgende: For 107,695 eller 77 pCt. blev Tilsynet hævet med Forbedring, for 9076 eller 6,5 pCt. uden Forbedring, 13,479

eller 9,7 pCt. genarresteredes, og 9698 eller 6,8 pCt. forsvandt for Tilsynet.

Det ses altsaa, at Resultaterne i New York svarer omtrent til Massachusetts med ca. 80 pCt. heldigt gennemførte Tilsynssager, og af sidste Aarsberetning fremgaar det, at dette er det almindelige Resultat i de Stater, hvor Prøvetilsynet »er blevet en fast Politik i vort judicielle System« (Aarsberetning 1924 p. 28).

Prøvetilsynets Betydning i human og social Henseende bestaar navnlig i, at der gives den Tiltalte en ny Chance til at undgaa Fangepræget, og i Stedet for som Fange at falde det Offentlige til Byrde faar den paagældende Lejlighed til at arbejde for sig selv og sin Familie og derved paany vinde over i de gode Borgeres Klasse.

Sammenligner man Tallet paa dem, der ved Slutningen af hvert Aar fra 1907 til 1922 var paa Prøvetilsyn, med dem, der samtidig var underkastet Frihedsberøvelse som Straf, vil det af nedenstaaende Oversigt ses, at i 1918 oversteg Tallet paa dem, der var ude paa Prøvetilsyn (14,567) for første Gang Tallet paa dem, der udstod deres Straf i de forskellige Anstalter (12,686). Forskellen i 1918 var 1881, og siden den Tid har der stadig været et Flertal paa Prøvetilsyn. For 1922 var Tallene henholdsvis 14,537 (Fængselsstraf) og 19,027 (Prøvetilsyn). Det Flertal, der var paa Prøvetilsyn, var saaledes steget til 4490 Personer. Da Statistiken for de to Kategorier giver et interessant Indblik i den kriminalistiske Udvikling i Staten New York for den 16-aarige Periode 1907—22, skal her anføres, hvor mange der ved Slutningen af hvert Aar fra 1907 til 1922 udstod Straf i Straffeanstalterne, og hvor mange der samtidig var paa Prøvetilsyn:

Aar	Paa Fængselsstraf	Paa Prøvetilsyn
1907.....	12,053	1,672
1908.....	14,424	2,378
1909.....	13,859	3,162
1910.....	13,181	4,079
1911.....	13,869	5,391

Aar	Paa Fængselsstraf	Paa Provetilsyn
1912.....	14,441	8,304
1913.....	15,559	8,668
1914.....	16,306	10,933
1915.....	17,159	11,903
1916.....	16,382	12,637
1917.....	15,462	14,556
1918.....	12,686	14,567
1919.....	11,749	15,685
1920.....	10,061	15,395
1921.....	11,676	17,987
1922.....	14,537	19,027

Statistiken for den 16-aarige Periode viser, at Fange-
tallet steg fra 1910 til 1915, men samtidig steg Tallet for
dem paa Provetilsyn endnu mere. Fra 1915 til 1920 aftog
Fangetallet paa Grund af de gode Tider med tilstrækkeligt
Arbejde. Den ekstraordinært store Nedgang i Fangetallet,
der fandt Sted i 1918 (fra 15,462 til 12,686), skyldes sikkert
Amerikas Indtræden i Krigen. Opgangen i Fangetallet i
1921 og 1922 hidrorte fra den store Arbejdsloshed (ca. 5
Millioner i 1921) og Forbrydelsesbølgen. Denne sidste ind-
virker særlig paa dem, der sendes til Straffeanstalterne, da
den fremkaldes af professionelle Forbrydere og Gengan-
gere. Forbrydelsesbølgen har derimod liden Indvirken paa
Tallet paa dem, der sættes paa Provetilsyn, hvor det navn-
lig drejer sig om Børnesager, Underholdssager og særligt
udvalgte Sager vedrørende første Gangs Forbrydere.

Foruden Provetilsynets humane og sociale Betydning
kommer ogsaa de finansielle Hensyn i Betragtning.
Det er billigere at forbedre ved Selverhverv end at straffe
under Statsforsorg, og Aarsberetningen 1923 oplyser (S. 14),
at Provetilsyn kun koster $\frac{1}{15}$ af Fængselsstraffen.

I 1922 var Fængselsomkostningerne i Staten New York
\$ 3,774,404.29 for et gennemsnitligt dagligt Fangetal af 8,689
eller \$ 439.39 pr. Hoved, og saa er der endda ikke taget
Hensyn til de store Kapitaler, der i Fængseløjemed er an-
bragt i Jord og Bygninger, disses Udstyrelse, aarlige Repa-

rationer og Nyanlæg. Omkostningerne til Prøvetilsynet, deri indbefattet Lonning og Udgifter til Tilsynsbetjentene og den faste Statstilsynskommission anslaaes i Aarsberetningen 1923 til \$ 525,481.88 for et gennemsnitligt dagligt Antal af 18,509 paa Prøvetilsyn i 1922 eller \$ 28.39 pr. Hoved — eller som nævnt $\frac{1}{15}$ af de aarlige Fængselsomkostninger.

De almindelige Erfaringer med Prøvetilsynet i Amerika gaar i Følge Systemets Talsmænd ud paa, at Probation er et korrektivt Middel af stor opdragende Værdi, idet 75—80 pCt. forbedres derved, og navnlig i Børnesager og Underholdssager er det »en vidunderlig Institution« (Louis N. Robinson, Penology S. 198), der sparer Samfundet Arbejdskraft og Skatteyderne Tusinder af Dollars, og befrier de Tiltaltes Familier for Vanære og økonomiske Bekymringer.

Dertil kommer, at der gennem Prøvetilsynsordningen ofte skaffes Erstatning til dem, der har lidt Tab ved Forbrydelsen. Ved Anvendelse af Fængselsstraf i Ejendomsforbrydelser er der liden eller ingen Mulighed for, at skadelidte kan faa sine Ting eller deres Værdi. Ved Prøvetilsyn gøres det ofte til et Vilkaar for Provefriheden, at der betales Erstatning for Tab, hvilket ikke blot er retfærdigt overfor skadelidte, men tillige af opdragende Virkning overfor Forbryderen.

Endelig anføres det, at ved Prøvetilsynet undgaas uretfærdig Frihedsberovelse i Bødesager paa Grund af Fattigdom. Den velhavende betaler sin Bøde og slipper for Fængsel. Kan den fattige ikke betale, maa han afsone. Dette sker navnlig hyppigt i de Stater, der ikke har Hjemmel for Afdragsbetaling af Bøder, og det har langtfra alle amerikanske Stater. Ved sidste føderale Census over Fanger sad der i hele Unionen over 290,000 Personer paa Bødeafsoning. I Staten New York har man længe haft Bødebetaling i Afdrag, og fra 1907 til 1922 er der gennem Prøvetilsynet inkasseret over \$ 300,000 i Afdrag for Bøder, som de Domfældte var for fattige til at betale paa een Gang.

Med Hensyn til Brugen af Prøvetilsynet fremhæves

det imidlertid atter og atter, at det ikke kan anvendes i Flæng paa alle Forbrydere og for alle Forbrydelser. Der maa foregaa en nøjagtig Udvælgelse af de »egnede« Tilfælde, og derfor lægges der meget stærk Vægt paa en indgaaende Forundersøgelse af Tiltalte selv og hans Familieforhold og Omgivelser. De korte Prøveperioder anses for uheldige, men Tiden afhænger ganske af de enkelte Tilfælde, og i Tilslutning til de ubestemte Straffedomme er der navnlig i Børnesager en Tendens til at gaa over til den ubestemte Tilsynsperiode, hvor Tiden afhænger af Karakter og Opførsel, og Tilsynets Ophævelse er »lagt i den paagældendes egen Haand« og maa fortjenes ligesom Friheden ved den ubestemte Straffedom.

De amerikanske Erfaringer med Probationssystemet følges med stor Interesse af europæiske Kriminalister. I den Betænkning, som i 1922 blev tilstillet Parlamentet af en engelsk Kommission om Prøvetilsynsordningen («Report of the Departmental Committée on the training, appointment and payment of probation officers»), udtales det, at Kommissionen navnlig har indhentet Oplysning fra Amerika, hvor »et gennemført administrativt Maskineri er oprettet«. Kommissionen, der bringer en Række Data om Prøvetilsynets Benyttelse i England og Wales, finder (Beretningen S. 4), at Systemet forlængst har passeret det eksperimentale Stadium og har »faaet en fremragende fast Plads i vort judicielle System«, ligesom den Statistik, der har været forelagt Kommissionen, er meget opmuntrende og »yder det stærkest mulige Bevis for Værdien af Systemet«, der tilmed er »yderst økonomisk sammenlignet med Omkostningerne ved at holde Folk i Fængsel.«

I Danmark indførtes de betingede Straffedomme efter engelsk-amerikansk Mønster ved Straffelovstillæget af 1905, der gav Hjemmel for Udsættelse af Straf, men der etableredes ikke samtidig det regelmæssige Tilsyn, der er Hovednerven i det moderne Probationssystem. I Straffelovsudkastet af 1912 er der ikke Forslag om Prøvetilsyn. Deri-

mod har Professor *Torp* i sit Udkast taget til Orde for som almindelig Regel at indføre et frivilligt og vederlagsfrit Tilsyn (Fængselshjælpen, Fængselsselskaber eller private Tilsynsførende), men ikke egentlige faste Tilsynsbetjente (probation officers). Kommissionsudkastet af 1923 har imidlertid ikke optaget dette Forslag, men anbefaler kun Tilsyn i særlige Tilfælde, »naar Omstændighederne taler derfor«.

Der forestaar nu en sikkert lang og indgaaende Debat om Indførelse af et nyt Straffelovsystem i Danmark i Stedet for Loven af 1866, der snart har bestaaet i 2 Menneskealdre. Er der da ikke Anledning til at overveje Indførelsen af et virkeligt Prøvetilsyn, efter at der — som den anførte engelske Kommissionsberetning af 1922 siger — gennem Erfaringerne i andre Lande er ydet »det stærkest mulige Bevis for Værdien af Systemet«?